

Arrest

**nr. 128 164 van 20 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VANDERSTRAETEN, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 september 2013 en heeft zich op 19 juni 2014 een tweede keer vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 10 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 14 juli 2014 per drager ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Sheikh Ajil, gelegen in de provincie Al-Hassakah in Syrië. U bent Armeniër van etnische origine en hangt het christelijk-orthodoxe geloof aan. U bent gehuwd met V.(...) S.(...) (OV. 7.769.232) en samen hebben jullie een zoon, S.(...) genaamd.

Op 20 september 2013 vroeg u een eerste maal asiel aan in België, samen met uw echtgenote Vartuhi. Jullie waren Syrië ontvlucht omwille van de algemene situatie en omdat jullie er zich als christenen niet meer veilig voelden. Op 3 juli 2013 hadden drie bebaarde mannen jullie oudste zoon, Hayro, onthoofd. Omdat u en uw echtgenote het Commissariaat-generaal niet toelieten een correct zicht te krijgen op jullie nationaliteit en dus op jullie eventuele nood aan bescherming, werd er op 23 december 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 24 april 2014.

Op 19 juli 2014 dienden u en uw echtgenote een tweede asielaanvraag in. U steunt nog steeds op dezelfde problemen, aangekaart bij uw eerste asielaanvraag. In kader van uw tweede asielaanvraag legt u nieuwe documenten neer die uw herkomst moeten staven.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u een attest van uw gezinssamenstelling voor en de individuele uittreksels uit het burgerregister van u, van uw echtgenote V.(...) en jullie zoon S.(...). Ook legt u twee getuigenverslagen neer van de hand van M.(...) en Z.(...) uit Nederland, een brief van uw advocaat en een medisch document om uw geheugenproblemen te kaderen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst moet in het kader van uw tweede asielaanvraag worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste asielverzoek baseerde, met name de algemene onveiligheid en de vervolging van christenen door islamieten (verklaring meervoudige asielaanvraag, punt 15). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door zowel het CGVS als de RvV werd afgewezen omdat uw verklaringen en de door u neergelegde documenten niet toelieten enig geloof te hechten aan uw herkomst en verklaarde levensomstandigheden in Syrië. Dienvolgens kon evenmin geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan.

In kader van uw tweede asielaanvraag zegt u over geen nieuwe elementen te beschikken die betrekking hebben op jullie vervolgingsvrees (verklaring meervoudige asielaanvraag, punt 15). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter naar uw oorspronkelijke verklaringen verwijst van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Om uw Syrisch staatsburgerschap en verblijfplaats en die van uw echtgenote en zoon te bewijzen legt u in kader van uw tweede asielaanvraag een attest van jullie gezinssamenstelling neer en de individuele uittreksels uit het burgerregister van u, uw echtgenote V.(...) en jullie zoon S.(...). Ook legt u twee getuigenverslagen neer, een brief van uw advocaat en een medisch document om uw geheugenproblemen te kaderen.

De individuele uittreksels van de burgerlijke stand van Aleppo van u, uw echtgenote en zoon, noch het attest van uw gezinssamenstelling kunnen jullie afkomst bewijzen. Uit de vertaling van deze documenten blijkt namelijk dat de Syrische autoriteiten tot tweemaal toe uitdrukkelijk vermelden dat zij de authenticiteit van de inhoud ervan niet garanderen (zie vertaling blauwe map). Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan deze documenten die u neerlegt, waardoor deze uw herkomst niet bewijzen en bijgevolg de eerder genomen beslissing van het CGVS of de RvV niet weerleggen. Bovendien zeggen deze documenten niets over jullie verblijfplaatsen voor jullie in België aankwamen.

Ook de twee geschreven brieven van M.(...) en Z.(...) zijn niet afdoende om jullie herkomst aan te tonen. Deze twee handgeschreven brieven zijn geen officiële documenten, maar integendeel

subjectief van aard en kunnen door eender wie worden geschreven. De legalisatie van een notaris, zoals ook door de notaris in zijn attest aangehaald, bevestigt enkel de identiteit van beide heren en de echtheid van hun handtekening, maar zegt niets over de inhoud van de stukken of de bevoegdheid en/of bekwaamheid van de opdrachtgevers.

Het medisch document, waarin wordt aangehaald dat u wordt opgevolgd op de neurologische dienst voor een chronisch neurologisch probleem, waarbij u te kennen geeft dat dit uw geheugenproblemen verklaart (verklaring meervoudige asielaanvraag, punt 17), zegt echter niets over de mogelijke gevolgen van dat neurologisch probleem, noch over de oorzaak ervan of het eventuele verband met uw onsamenvangende verklaringen. De begeleidende brief van uw advocaat zegt dan weer enkel welke documenten u en uw echtgenote neerleggen ter staving van jullie tweede asielaanvraag. Deze documenten werden hierboven reeds individueel besproken.

Er kan dan ook worden gesteld dat u er in het kader van uw tweede aanvraag niet in geslaagd bent de geloofwaardigheid inzake uw nationaliteit(en) en opeenvolgende verblijfplaatsen en die van uw echtgenote en zoon te herstellen, zodat deze elementen niet kunnen worden aanzien als een nieuwe basis die de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden. Aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde afkomst uit Syrië, komt u hiervoor niet in aanmerking.

Gelet op voorgaande, kan worden geconcludeerd dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat de asielaanvragen van uw partner V.(...) S.(...) (OV. 7.769.232) evenmin in overweging kan worden genomen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt over de Syrische nationaliteit te beschikken. Deze vaststelling volstond om de door u aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden.

Daar werd vastgesteld dat u niet de Syrische nationaliteit heeft, is het CGVS van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië.

Dient benadrukt te worden dat het uw verantwoordelijkheid is om uw beweerde en nationaliteit aan te tonen en dit door middel van authentieke (identiteits)documenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. Immers voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat er geen elementen zijn die wijzen op een schending van het non-refoulementbeginsel voor zover u zou worden teruggeleid naar uw werkelijk land van herkomst.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2°, 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikels 51/8, 57/6/2, 1ste § en 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen, het proportionaliteitsprincipe, de manifeste appreciatiefout, het principe van een behoorlijke administratie, en “het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt”, voert verzoeker aan dat de vier documenten uitgevaardigd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Dienst Burgerzaken - Provincie Haska, Burgerlijke Stand Kamishli, wel degelijk van aard zijn om de Syrische nationaliteit van de verzoeker vast te stellen, alsook van zijn echtgenote en van hun zoon. Hij vervolgt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet vaststelt dat de verzoeker Syrië zou verlaten hebben sinds meerdere maanden en/of jaren en verbleven zou hebben, op wettelijke manier, in een derde land. Bovendien, zo stelt verzoeker, kan men niet anders dan vast te stellen dat het Commissariaat-generaal, in de bestreden beslissing, de authenticiteit en de validiteit van deze documenten niet weerlegt. Het Commissariaat-generaal stelt enkel vast dat, op deze documenten de algemene vermelding werd aangebracht in geval van legalisatie van een officieel document komende van een dienst voor Burgerlijke Stand. Voorts onderstreept verzoeker dat deze documenten geapprecieerd dienen te worden rekening houdende met de huidige situatie over het geheel van het Syrisch grondgebied. Het is luidens verzoeker extreem moeilijk, voor iedere persoon afkomstig uit Syrië, zelfs indien deze effectief beschikt over de Syrische nationaliteit, om belangrijke documenten te bekomen die vaststellen dat deze persoon wel degelijk deze nationaliteit heeft. Verzoeker stelt dat deze originele documenten wel degelijk een nieuw element in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, alinea 1, doordat zij niet voorgelegd konden worden op een voorgaand stadium van de procedure, omdat zij een document vormt dat in staat stelt om twee essentiële elementen vast te stellen met betrekking tot het onderzoeken van de aanvraag tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, met name zijn “*persoonlijke identificatie*” en zijn “*aanhechting aan een Staat*”. De nieuwe documenten had het Commissariaat-generaal ertoe aan moeten zetten om meer voorzichtigheid aan de dag te brengen en om de aanvraag tot internationale bescherming geformuleerd door de verzoeker nabij de Belgische autoriteiten te heronderzoeken. Hij meent dat de nieuwe documenten van aard zijn niet alleen zijn Syrische nationaliteit vast te stellen maar eveneens zijn recente afkomst uit Syrië. Hij vervolgt dat gelet op de huidige situatie heersende over het geheel van het Syrisch grondgebied, het Commissariaat-generaal zich extreem aandachtig had moeten tonen en zorgvuldigheid aan de dag brengen alvorens te weigeren om de tweede asielaanvraag van de verzoeker in beschouwing te nemen. Verzoeker besluit dat de situatie waarin hij geplaatst is naar aanleiding van de beslissing tot het weigeren van het in beschouwing nemen van een asielaanvraag, een onmenselijke en vernederende behandeling vormt in de zin van het artikel 3 van het EVRM.

3.2. Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker fotokopieën neer van het uittreksel van het familieregister uit het burgerlijke Register van de Syrische Arabische Burgers en van de uittreksels uit het individueel burgerregister voor verzoeker, zijn echtgenote en hun zoon.

3.3. Bij fax van 18 augustus 2014 brengt verzoeker een faxkopie bij van een rijbewijs, waarvan hij ter terechtzitting op 19 augustus 2014 evenzeer een, weliswaar, betere fotokopie neerlegt met vertaling.

3.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. De door verzoeker aangevoerde schending van *“het principe van een behoorlijke administratie”* en het proportionaliteitsbeginsel zijn beiden als middel onontvankelijk. De omschrijving *“het principe van een behoorlijke administratie”* is te vaag om ontvankelijk te zijn; verzoeker laat immers na aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur hij specifiek geschonden acht en om welke reden. Ook laat verzoeker na uiteen te zetten op welke wijze het proportionaliteitsbeginsel zou geschonden zijn. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens verzoeker deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden.

3.6.1. Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker een attest neer van hun gezinssamenstelling, de individuele uittreksels uit het burgerregister van hemzelf, zijn echtgenote en hun zoon, twee getuigenverslagen, een brief van zijn advocaat en een medisch document om zijn geheugenproblemen te kaderen. Ook legt hij ter terechtzitting fotokopieën neer van een rijbewijs.

3.6.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De

kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.6.3. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2013, weigeringsbeslissing die bevestigd werd bij arrest nr. 123 136 van 25 april 2014 van de RvV. In voormeld arrest oordeelt de Raad als volgt:

“2.7.2. In casu blijkt uit de bestreden beslissingen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de onmogelijkheid te verkeren om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoekers te beoordelen en dat zulks de facto toe te schrijven is aan het feit dat verzoekers door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk hebben gemaakt om een correct zicht te krijgen op hun nationaliteit(en) en dus op hun eventuele nood aan bescherming.

2.7.2.1. In navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad, gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoekers, indien zij daadwerkelijk uit Syrië afkomstig zijn, nauwelijks enige kennis zouden hebben van de Arabische taal. Het Arabisch is immers de enige officiële taal van Syrië en alle communicatie tussen de overheid en de burgers dient in die taal te verlopen. De door verzoekers aangehaalde redenen voor hun gebrekkige kennis – nooit naar school geweest, het meenemen van een begeleider die wel Arabisch sprak, steeds in een Koerdische gewoond te hebben en al hun burens en klanten die Koerden waren – kunnen de Raad allerm minst overtuigen. Zoals correct wordt aangehaald in de bestreden beslissingen, blijkt immers uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat etnisch niet-Arabische inwoners van Syrië in overgrote meerderheid functioneel tweetalig zijn in een Arabisch dialect. Uit dezelfde informatie blijkt tevens dat personen met een beweerde herkomst uit Syrië die geen Arabisch spreken, zeer waarschijnlijk afkomstig zijn uit een ander land in de regio. De Raad is van oordeel dat verzoekers hun gebrek aan kennis van de Arabische taal een doorslaggevend element is dat maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan hun bewering in Syrië geboren en getogen te zijn.

2.7.2.2. Daargelaten het feit dat verzoeker niet met zekerheid de naam van de vrouw van de huidige Syrische president kan noemen en hij evenmin weet hoeveel kinderen de president heeft, dat hij ook de naam van de vrouw van de vorige president Hafez Al-Assad niet kent, dat hij evenmin weet hoeveel zonen Hafez Al-Assad had en hij niet zekerheid kan zeggen wie de oudste van die zonen was, acht de Raad het onaanvaardbaar dat verzoeker niet zou weten tot welke politieke partij de Syrische president behoort. Het verweer in het verzoekschrift dat de communicatie met de tolk op het gehoor niet altijd vlot verliep, dat verzoeker meermaals zijn antwoord moest herhalen om zich verstaanbaar te maken, dat hij zich herinnert wel de partij van president Bashar Assad te hebben vermeld doch hij nu moest vaststellen dat dit verkeerd werd doorgegeven/vertaald, vindt niet de minste steun in het administratief dossier en kan de Raad dan ook niet overtuigen. Immers, uit de lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoeker bij aanvang van zijn gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijk aangaf de tolk te begrijpen. Hij gaf wel aan liever te hebben dat de tolk een beetje trager sprak. Verzoeker werd erop gewezen dat indien hij iets niet begreep, dit zeker moest aangeven (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag verzoeker, p. 2). Voorts stelt de Raad vast dat er tijdens het gehoor geen specifieke melding werd gemaakt van vertaalproblemen. Op het einde van het gehoor verklaarde verzoeker alle vragen en de tolk begrepen te hebben (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag verzoeker, p. 21). Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische vertaalproblemen op te werpen. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat het gehoorverslag geen correcte of volledige weergave zou zijn van het verloop van het gehoor, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissingen hierin geen grondslag zouden vinden. Waar verzoeker opwerpt tijdens het gehoor de partij van president Bashar Assad te hebben vermeld, kan de Raad

slechts vaststellen dat in het gehoorverslag te lezen valt als volgt: "Weet u tot welke partij de president van Syrië behoort? Hij is Alawiet. Maar ik ken de naam van zijn partij niet" (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag verzoeker, p. 8).

Voorts wordt van verzoeker geen doorgedreven politieke kennis of interesse verwacht. Dat verzoeker, die tot de Armeense minderheid in Syrië behoort, echter geen enkele Armeense politicus kent die in het Syrische parlement heeft gezeteld, dat hij geen enkele Syrische politieke partij kent, dat hij slechts na heel lang nadenken in staat was om twee namen op te geven van personen die de voorbije tien jaar een ministerpost hadden bekleed in Syrië en hij over één van hen dan nog abusievelijk verklaarde dat zijn naam Ahmed Shaar is terwijl hij in werkelijkheid Mohammad al-Shaar heet, dat hij niet kan meedelen in welke Syrische provincie de minderheidsgroep van de Alawieten in de meerderheid zijn en dat hij geen enkele veiligheidsdienst blijkt te kennen die in Syrië actief is, hoewel deze organisaties in Syrië al decennialang een belangrijke machtsfactor vormen, is andermaal onaanvaardbaar voor iemand die beweert zijn hele leven in Syrië te hebben doorgebracht. Ook de vaststellingen dat verzoeker geen enkele Koerdische partij of organisatie blijkt te kennen die in Syrië actief is, hij evenmin ook maar één leider kan noemen van één van de in Syrië aanwezige Koerdische partijen en hij tevens onwetend is over welke Koerdische organisatie het laatste jaar voor zijn vertrek de controle uitoefende over de stad Qamishli, op tien kilometer van het dorp waar hij beweert zijn hele leven te hebben gewoond, dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers hun beweerde afkomst uit het dorp Sheikh Ajil, provincie Al-Hassakah. Waar ter verschoning van het geheel van deze onwetendheden in het verzoekschrift wordt gewezen op verzoekers hun profiel, zijnde 'voltijdse' landbouwers, analfabeten die hun dorp zelden RvV verlieten en zonder interesse in de politiek, wijst de Raad erop dat verzoeker als landbouwer melk, kaas en yoghurt verkocht (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag verzoeker, p. 6) en dat hij dus in contact kwam met mensen. Bovendien keek hij al 10 jaar televisie (CGVS man p.10) zodat hij ook via deze weg informatie kon bekomen. Daarnaast blijkt uit het administratief dossier dat hun oudste zoon in Syrië wél naar school ging (administratief dossier, stuk 5, verhoorverslag verzoeker, p. 12 en gehoorverslag verzoekster, p. 4) zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoekers via deze zoon ook enige kennis zouden hebben opgedaan.

2.7.2.3. Dat niet kan worden aangenomen dat verzoekers heel hun leven in een Koerdisch dorp op tien kilometer van de stad Qamishli hebben gewoond, blijkt andermaal uit het feit dat verzoeker nauwelijks enige kennis blijkt te hebben over de rellen die er in maart 2004 plaatsvonden. Met de uitleg in het verzoekschrift dat zij over de rellen niet meer informatie kunnen geven dan wat ze in het dorp hoorden, vermogen zij niet in het minst afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen waar correct wordt geoordeeld als volgt: "(...) Gevraagd of de Koerdische inwoners van Qamishli voor de huidige onlusten in Syrië ooit in opstand waren gekomen tegen de overheid, verklaarde u enkel dat er vier of vijf jaar geleden een demonstratie was geweest van Turkse vluchtelingen die de Syrische nationaliteit eisten. U voegde daar nog aan toe dat er toen geen doden waren gevallen en dat de overheid had beloofd om hun situatie in orde te brengen (CGVS, p. 16). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat er in maart 2004 in Qamishli meerdere dagen lang betogingen en gewelddadige incidenten plaatsvonden tussen lokale Koerden en de ordediensten. De ordediensten traden daarbij erg hardhandig op en schoten met scherp op de manifestanten. Er vielen toen tientallen slachtoffers. Dergelijke gebeurtenissen kwamen zelden voor in Syrië voor de opstand van 2011. Het is weinig waarschijnlijk dat dit incident u als inwoner van de Koerdische gebieden in Syrië zou zijn ontgaan. (...)", overwegingen welke dan ook staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.7.2.4. Voorst wordt in de bestreden beslissingen correct opgemerkt dat verzoekers beiden verkeerdelijk verklaren dat er in Syrië zowel bankbiljetten als muntstukken van 25 pond in omloop zijn en verzoeker foutief beweert dat de biljetten van 50 pond een rode kleur hebben.

Waar verzoekers in voorliggend verzoekschrift voorhouden dat na de afschaffing van de biljetten van 25 pond, deze voor hun vertrek nog steeds gebruikt en aanvaard werden tussen handelaars, blijven zij steken in ongefundeerde beweringen die niet met het minste begin van bewijs worden gestaafd. Zij tonen dan ook op generlei wijze aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waaruit blijkt dat de biljetten van 25 pond reeds sinds het einde van de jaren '90 werden vervangen door muntstukken niet correct zou zijn.

In zoverre verzoekers nog benadrukken dat hen de kleur van de biljetten van 50 pond werd gevraagd zonder onderscheid tussen de oude of de nieuwe biljetten, kunnen zij bezwaarlijk ernstig worden genomen. Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat men, gevraagd naar de kleur van bankbiljetten, spontaan de kleur van de op dat ogenblik in omloop zijnde biljetten noemt en niet de kleur van de oude, uit omloop genomen biljetten. Uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt overigens dat de 'oude' biljetten van 50 pond ook vroeger geen rode kleur hadden. De biljetten van 50 pond

hadden immers een kaki kleur en werden in 2010 vervangen door biljetten met een blauwe kleur. Van iemand die zijn hele leven in Syrië heeft gewoond en tot aan zijn vertrek melk verkocht (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag verzoeker, p. 7) kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij het antwoord kent op dergelijke evidente vragen. In de mate verzoekers nog verwijzen naar de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde kopie van de 'rode' biljetten, kan de Raad slechts vaststellen dat deze biljetten allerminst rood van kleur zijn.

2.7.2.5. Zo verzoekers bevestigen naar verschillende televisieprogramma's te hebben gekeken maar ze zich geen namen herinneren, blijven zij steken in het louter herhalen van eerdere verklaringen waarmee evenwel geen afbreuk wordt gedaan aan pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers kennis van de in Syrië aanwezige televisiekanalen allerminst een doorleefde indruk maakt en de vaststelling dat hij wel verschillende tv-kanalen kan opnoemen waarnaar hij keek maar geen enkel programma kent dat hij op die zenders heeft gezien doet vermoeden dat zijn kennis over de Syrische tv-kanalen ingestudeerd is.

2.7.2.6. Waar verzoekers menen dat er te weinig rekening gehouden is met hun profiel – analfabeet/landbouwers/geïsoleerd bestaan – wijst de Raad erop dat dit hun gebrekkige kennis betreffende hun directe en persoonlijke leefwereld niet kan toedekken. Het is niet onredelijk te verwachten dat verzoekers enige relevante kennis over het leven in Syrië zouden hebben. Het feit dat zij geïsoleerd leefden doet hieraan geen afbreuk. De in de bestreden beslissing vastgestelde lacunes in de kennis over het leven in Syrië zijn bovendien dermate fundamenteel dat ze evenmin kunnen verklaard worden door een lage scholingsgraad. De Raad benadrukt dat een desgevallend gebrek aan scholing niet kan verklaren dat verzoekers niet op de hoogte zouden zijn van zaken die tot hun dagdagelijkse leefomgeving behoren. De Raad wijst er in dit verband op dat een beperkte scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoekers tonen geenszins aan dat zij niet over de verstandelijke vermogens beschikken om kennisvragen te beantwoorden betreffende hun directe omgeving en het dagdagelijkse leven in hun beweerde regio van herkomst. Het is immers niet omdat men analfabeet is, dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekers probleemloos diverse documenten (vragenlijst Commissariaat-generaal, verklaring DVZ, akkoordverklaring met de tolk en de ambtenaar, verklaring woonplaatskeuze, akkoordverklaring tot het inwinnen van inlichtingen, ontvangstbewijs neergelegde documenten, wijziging woonplaatskeuze, akkoordverklaring tot het nagaan de Armeense nationaliteit) met eenzelfde persoonlijke handtekening ondertekenden. Deze handtekening is naar het oordeel van de Raad onverenigbaar met verzoekers hun bewering analfabeet te zijn. Hoe dan ook, hoger aangehaalde lacunes in verzoekers hun kennis met betrekking tot hun regio van herkomst zijn apert en hebben betrekking op hun onmiddellijk leefomgeving. Hun onwetendheid laat dan ook niet toe enig geloof te hechten aan hun beweerde Syrische nationaliteit en hun herkomst het dorp Sheikh Ajil, provincie Al-Hassakah, Syrië. In zoverre verzoekers er nog op wijzen dat zij een zichtbaar teken van een vaccinatie op de rechter bovenarm hebben en zij in dit verband benadrukken dat elke Syriër diende gevaccineerd te worden, wijst de Raad erop dat dergelijk fysiek bewijs van vaccinatie bezwaarlijk een objectief bewijs kan vormen van verzoekers hun nationaliteit(en) en ware identiteit. Dergelijke vaccinatie kan immers ook in andere landen plaatsvinden.

2.7.2.7. Tot slot bevestigen verzoekers dat zij geregistreerd zijn in Qamishli aangezien er in het dorp geen mukhtar aanwezig was. Zij werden dus ingeschreven op het adres van de ouders van verzoeker, een huis van de familie waar zijn vader nog heeft gewoond en waar verzoeker werd gedoopt. Met deze uitleg beperken verzoekers zich tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen wat echter niet afdoende is om een nieuw licht te werpen op volgende vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de door hen neergelegde documenten: "De door u neergelegde Syrische identiteitsdocumenten wijzigen hogervermelde appreciatie niet. Zowel u als uw vrouw legden een verblijfsverklaring neer, uitgereikt door de gemeente Qamishli op 31 januari 2013, dat het verlies van jullie respectievelijke identiteitskaart bevestigt. Uw vrouw en u zouden de identiteitskaarten later nog teruggevonden hebben, maar onderweg naar België zou de smokkelaar deze van jullie hebben afgenomen (CGVS, p. 12-14; Verklaring DVZ, vraag 26 B). Na analyse dient evenwel te worden opgemerkt dat de vormkenmerken van deze documenten dermate afwijkend zijn, dat er geen geloof kan worden gehecht aan hun authenticiteit. De templates waarin alle gegevens werden ingevuld, zijn immers scheef afgedrukt en van slechte kwaliteit. Bovendien zijn u en uw vrouw volgens deze documenten niet geregistreerd in Sheikh Ajil, maar wel op een adres in de wijk Al-Wista in het centrum van de stad Qamishli, waarvan u verklaarde dat het uw doopplaats was. U stelde dat jullie in Qamishli werden ingeschreven omdat er in Sheikh Ajil geen mukhtar aanwezig was om jullie woonplaats te bevestigen. U voegde hier aan toe dat alle inwoners van Sheikh Ajil daarom ingeschreven moesten

worden op adressen in Qamishli (CGVS, p. 14). Toen u erop werd gewezen dat dit erg opmerkelijk is en u werd gevraagd hoe de overheid de inwoners van uw dorp kon contacteren, herhaalde u dat iedereen van uw dorp werd ingeschreven in Qamishli, maar dat de overheid wist dat jullie in Sheikh Ajil woonden. U kon evenwel niet verhelderen hoe de overheid effectief zou kunnen weten dat jullie in Sheikh Ajil woonden (CGVS, p. 14-15). Toen u vervolgens werd gevraagd hoe de overheid u contacteerde om belastingen te betalen, verklaarde u plots dat u ingeschreven bent in Qamishli op het adres van een woning die in het bezit is van uw familie en door jullie wordt verhuurd. Alle communicatie tussen u en de overheid zou via de huurder van dat huis moeten gebeuren, hetgeen geen steek houdt. Toen u ermee werd geconfronteerd dat u eerder had gezegd dat op het attest het adres genoteerd staat van de plaats waar u gedoopt bent, verklaarde u dat uw vader vroeger nog op desbetreffend adres had gewoond en dat dit adres geregistreerd was bij de kerk (CGVS, p. 14 en 15)."

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

3.6.4. Verzoeker betwist niet dat hij in zijn tweede asielaanvraag *"louter naar zijn oorspronkelijke verklaringen verwijst van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd"*, doch hij stelt dat de vier documenten uitgevaardigd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Dienst Burgerzaken - Provincie Hasaka, Burgerlijke Stand Kamishli, die hij ter staving van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd, wel degelijk van aard zijn om zijn Syrische nationaliteit vast te stellen, alsook van zijn echtgenote en van hun zoon. Hij stelt dat het Commissariaat-generaal, in de bestreden beslissing, de authenticiteit en de validiteit van deze documenten niet weerlegt en onderstreept dat deze documenten geapprecieerd dienen te worden rekening houdende met de huidige situatie over het geheel van het Syrisch grondgebied.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn verweer er ten onrechte vanuit gaat dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. *In casu* blijkt vooreerst uit de vertaling van deze documenten dat de Syrische autoriteiten tot tweemaal toe uitdrukkelijk vermelden dat zij de authenticiteit van de inhoud ervan niet garanderen. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker en zijn echtgenote in het kader van hun eerste asielaanvraag niet authentieke verblijfsverklaringen hebben voorgelegd en hierover tevens ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd, zoals blijkt uit vernoemd arrest.

Tot slot dient te worden benadrukt dat ongeloofwaardige verklaringen niet zonder meer geloofwaardig worden door het neerleggen van documenten, gelet op het feit dat documenten in deze enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een coherent en consistent relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In het kader van zijn eerste asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloten en door de Raad bevestigd dat verzoeker middels zijn verklaringen zijn afkomst uit Syrië niet kon aantonen. Gelet op al deze vaststellingen samen is de Raad van oordeel dat geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan de vier documenten uitgevaardigd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Dienst Burgerzaken - Provincie Hasaka, Burgerlijke Stand Kamishli en het rijbewijs ter ondersteuning van verzoekers bewering afkomstig te zijn uit Syrië.

Voor het overige stelt de Raad vast dat verzoeker zich in voorliggend verzoekschrift louter beperkt tot het volharden in zijn asielmotieven, het herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer vormt en waarmee hij aldus niet vermogt de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Wat betreft de overige documenten die verzoeker ter

staving van zijn tweede asielaanvraag neerlegt, met name de twee getuigenverklaringen, de brief van zijn advocaat en het medisch document, stelt de Raad vast dat verzoeker in het geheel niet ingaat op de gedane vaststellingen hieromtrent in de bestreden beslissing.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat vermogen verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten immers niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven.

3.7. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift verwijst naar zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Verzoeker brengt derhalve geen elementen aan waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid.

3.8. In de mate verzoeker het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Er worden geen gegronde middelen, voor zover ontvankelijk, aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS